

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **PC-DIR Real, s.r.o.**
sídlem Mlýnská 70, Brno
zastoupen Ing. Jaroslavem Zlatohlávkem, daňovým poradcem
sídlem Veveří 9, Brno

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě na přezkum rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2016, č.j. 22437/16/5200-11433-706599,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2016, č.j. 22437/16/5200-11433-706599, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 3000 Kč k rukám Ing. Jaroslava Zlatohlávka, daňového poradce, sídlem Veveří 9, Brno, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku

Shodu s prvopisem potvrzuje

III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 19.5.2016, č.j. 22437/16/5200-11433-706599, kterým žalovaný zamítl žalobcovu odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 16.11.2016, č.j. 4033594/15/3001-51522-708159, jímž byla žalobci podle § 250 odst. 1 písm. a) a odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), uložena pokuta 15 919 Kč za opožděné podání daňového přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období od 1.1.2014 do 31.12.2014.
2. Žalovaný dospěl k závěru, že podání žalobce ze dne 22.6.2015 obsahovalo vady, které nebyly ve lhůtě stanovené ve výzvě správce daně odstraněny (nebylo doručeno daňové přiznání včetně příloh ve formátu xml), a proto se jednalo o podání neúčinné (§ 74 odst. 3 daňového řádu). Teprve dne 8.9.2015 podal žalobce daňové přiznání včetně příloh v požadovaném formátu.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce v žalobě namítal, že daňové přiznání podal již dne 22.6.2015, a to ve správné struktuře a formátu (ve formátu xml). Přílohy tohoto podání však byly ve formátu pdf. K výzvě správce daně pak žalobce ve stanovené lhůtě zaslal přílohy v požadované struktuře a formátu (dne 18.8.2015). Domnívá se, že správce daně v rozporu se zákonem požadoval, aby žalobce podával znovu i daňové přiznání, neboť to bylo podáno ve správné struktuře i formátu. Žalobce rovněž nesouhlasil s tím, že je požadováno dokládat rozvahu a výkaz zisku a ztrát, neboť se jedná o dokumenty povinně zveřejňované ve sbírce listin.
4. Ze shora uvedených důvodů žalobce navrhl, aby krajský soud zrušil rozhodnutí žalovaného a také rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejšími soudem.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí. Má za to, že žalobce v souladu se zákonem vyzval k podání daňového přiznání i příloh ve formátu xml. Poukázal též na to, že žalobci bylo telefonicky sděleno, že si systém finanční správy neumí poradit se dvěma oddělenými soubory ve formátu xml.
6. Žalovaný navrhuje žalobu zamítnout jako nedůvodnou a na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před zdejšími soudem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

7. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

8. Zdejší soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.); vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
9. Žalobce předně namítá, že daňové přiznání podal již dne 22.6.2015 a tedy včas; vyměřená pokuta je tak nezákonná. Žalovaný nerozporuje, že žalobce podal daňové přiznání již dne 22.6.2015, a proto soud tuto skutečnost považuje za nespornou. Podle žalovaného se však jednalo o podání neúčinné, neboť žalobce neodstranil vady podání ve lhůtě stanovené ve výzvě správce daně ze dne 5.8.2015. Žalobce totiž na základě této výzvy doložil ve správné struktuře a formátu jen přílohy a nikoli i daňové přiznání.
10. Podle § 74 daňového řádu má-li podání vady, pro které není způsobilé k projednání, nebo vady, pro které nemůže mít předpokládané účinky pro správu daní, vyzve správce daně toho, kdo podání učinil, aby označené vady odstranil podle jeho pokynu a ve lhůtě, kterou stanoví (odst. 1). Budou-li vady podání odstraněny ve stanovené lhůtě, hledí se na podání, jako by bylo učiněno řádně a včas. Nebudou-li vady podání odstraněny, stává se podání uplynutím stanovené lhůty neúčinným, o čemž pořídí správce daně úřední záznam a vyrozumí podatele; vyrozumění není třeba v případě, že podatel na výzvu k odstranění vad neučinil vůči správci daně žádný úkon (odst. 3).
11. Žalobce byl výzvou ze dne 5.8.2015 vyzván k odstranění vady podaného daňového přiznání, která podle správce daně spočívala v nedodržení zveřejněného formátu a struktury podání, konkrétně přílohy – účetní závěrky, která je součástí podání. Tuto vadu měl žalobce odstranit tak, že podání (přiznání k dani z příjmů právnických osob včetně povinné přílohy – účetní závěrky, kterou se pro účely elektronického podání rozumí elektronické přílohy – vybrané údaje z rozvahy a z výkazu zisku a ztráty) bude učiněno datovou zprávou ve zveřejněném formátu a struktuře.
12. V daném případě není sporu, že žalobce na základě této výzvy doložil v požadovaném formátu toliko přílohy a nikoli daňové přiznání. Lze tedy se žalovaným souhlasit, že žalobce předmětné výzvě nevyhověl. Soud má však za to, že následkem tohoto nevyhovění nemůže být neúčinnost podaného daňového přiznání, neboť požadavek správce daně, aby žalobce podal daňové přiznání znovu, neměl oporu v zákoně.
13. Podle § 70 daňového řádu je podání úkonem osoby zúčastněné na správě daní směřujícím vůči správci daně (odst. 1). Podání se posuzuje podle skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno (odst. 2). Z podání musí být zřejmé, kdo je činí, čeho se týká a co se navrhuje (odst. 3).
14. Podle § 72 daňového řádu lze přihlášku k registraci, oznámení o změně registračních údajů, řádné daňové tvrzení nebo dodatečné daňové tvrzení podat jen na tiskopise vydaném Ministerstvem financí nebo na tiskovém výstupu z počítačové tiskárny, který má údaje, obsah i uspořádání údajů shodné s tímto tiskopisem (odst. 1). V tiskopisech a v nich vyznačených přílohách, které jsou součástí podání, lze požadovat pouze údaje nezbytné pro správu daní (odst. 2). Má-li daňový subjekt nebo jeho zástupce zpřístupněnu datovou schránku nebo zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, je povinen podání podle odstavce 1 učinit pouze

- datovou zprávou ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně odeslanou způsobem uvedeným v § 71 odst. 1 daňového řádu (odst. 4).
15. Podle § 56 odst. 1 písm. b) daňového řádu zveřejnění správce daně elektronickou adresu své podatelny, formy technického nosiče datových zpráv, jakož i formáty a struktury datových zpráv, které je způsobilý přijmout.
 16. Z uvedených ustanovení plyne, že daňový subjekt (tedy i žalobce) má povinnost podávat daňové přiznání způsobem stanoveným zákonem (v daném případě tedy prostřednictvím datové zprávy) a ve formátu a struktuře, kterou je správce daně způsobilý přijmout.
 17. V daném případě tak žalobce také učinil, neboť daňové přiznání podal již dne 22.6.2014 datovou zprávou ve formátu xml; přílohy však dodal ve formátu pdf. Jistě lze souhlasit se žalovaným, že přílohy jsou součástí podání (§ 72 odst. 2 daňového řádu), a i přílohy tedy mají být předloženy v požadovaném formátu a struktuře. Pokud tomu tak v daném případě nebylo, bylo třeba takovou vadu napravit. Nikoli však tím, že měl žalobce předložit celé podání (včetně příloh) znovu, nýbrž tím, že předloží v požadovaném formátu a struktuře vadné přílohy, tj. ty přílohy, které původně předložil ve formátu nesprávném. To také žalobce učinil, neboť jak daňové přiznání, tak přílohy předložil v požadovaném formátu xml. Nic na tom nemění, že tak neučinil současně, ale v různé dny a ve dvou souborech. Na správci daně pak bylo, aby přílohy k podání přiložil, resp. je s podáním (daňovým přiznáním) „spároval“.
 18. Přestože je příloha součástí podání, jedná se o součást oddělitelnou, jejíž vada může být odstraněna samostatně. Správce daně tak v daném případě nebyl oprávněn žalobce vyzývat k předložení daňového přiznání včetně příloh, nýbrž toliko k předložení příloh ve struktuře a formátu, který je schopen technicky přijmout (§ 56 odst. 1 písm. b/ daňového řádu). Správce daně je totiž v souladu s § 74 odst. 4 daňového řádu oprávněn vyzývat k odstranění vad podání toliko tak, aby šetřil práva a oprávněné zájmy daňových subjektů a aby daňové subjekty co nejméně zatěžoval; tzn. je-li vadou stížena pouze část podání (v daném případě přílohy), která může být napravena samostatně, je třeba žalobce vyzývat k nápravě pouze dané vadné části. Opačný přístup, který zvolil správce daně, je tak s touto zásadou obsaženou v § 5 odst. 3 daňového řádu v rozporu.
 19. Byť tedy žalobce výzvě ze dne 5.8.2015 nevyhověl, neboť nepředložil znovu daňové přiznání, nýbrž toliko jeho přílohy, není daňové přiznání podané dne 22.6.2014 neúčinným podáním, protože se jednalo o výzvu nezákonnou.
 20. Pokud jde o druhou žalobní námitku, tak tu soud důvodnou neshledal. Samotná skutečnost, že mají být určité dokumenty (rozvaha a výkaz zisku a ztrát) zveřejňovány ve sbírce listin, neznamená, že se nejedná o dokumenty, které je správce daně oprávněn vyžadovat jako přílohy k daňovému přiznání. Povinnost zveřejnění dokumentů totiž nemusí být ve všech případech splněna, případně může být splněna se zpožděním.

V. Závěr

21. S ohledem na výše uvedené dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba je důvodná, a napadené rozhodnutí dle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu

řízení podle § 78 odst. 4 s.ř.s. V něm je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Nezbytnost zrušení rozhodnutí prvostupňového posoudí žalovaný.

VI. Náhrada nákladů řízení

22. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný úspěšný nebyl, právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu přísluší náhrada nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Žalobce požadoval toliko náhradu soudního poplatku ve výši 3000 Kč. Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce částku 3000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. květen 2018

JUDr. David Raus, Ph.D., v.r.
předseda senátu